

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: DANSK OG TYSK

Citation: Claussen, Sophus: "DANSK OG TYSK", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik* :, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 103. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen11val-shoot-workid64817.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik :



## DANSK OG TYSK

☒ Sværdet, det drages og skydes ind  
- - - omsider slider det Skeden.

Ingen har Fred, som han selv har Sind.  
Tiden forsvinder i Tomhed og Vind  
og langsomt fortæres selv Freden.

☒ Tyskland, som vi fra Ungdommen saå  
minderigt i vore Drømme,  
alle de Steder, store og smaa,  
Ælde og Skønhed, umulig at naa,  
ved Rhinens og Elbens Strømme.

☒ Gretchen og Käthchen, skøn Loreley,  
Rhindøtres guldgule Lokker  
henrev os mægtigt ... Vi modstod dem ej,  
deres Viol-Øjne krydsed' vor Vej,  
i Struberne klang det som Klokke.

☒ "Warum" og "doch" og "der, die, das"  
var Mundgodt en spøgefuld Time . . .  
Elskøvs Sopran og Humors Bas . . .  
Særligt i Pagt med et Raadskælderglas  
har Dansk med lidt Tysk kunnet rime.

☒ Vi, som har elsket det tyske Sprog,  
dets Mestre og Tone-Guder,  
skal vi nu se os førte til Bog,  
hvis vi ej tæller et Panserskrog  
blandt Aandens normanniske Skuder?

104

☒ Tyskland har byttet sit Guld om i Staal.  
Maa med Germaner vi drikke,  
stopper vi Øret og tømmer vor Skaal.  
Tyskland har sine store Maal,  
men Gudernes Tungemaal ikke.

☒ Sproget besidder en Old Syntaks  
ej sund for den nordiske Lunge.  
Tusinde Aar, eller mer, før Hans Sachs  
fødtes af Bølger og ringlende Aks  
et Havmaal: den danske Tunge.

☒ Hvor er det henne det stolte Træ,  
hvortil vi vort Hjerte kan hælde,  
kan I, Germaner ... i Ny og i Næ ...  
under Ask Ygdrasil skaffe os Læ,  
hvor Visdomskilderne vælde?

☒ En Gaade Jer venter i dette Land,  
ej lukket og dog ikke aaben,  
se, hvad vi gemmer bag Kaaben.  
Vel har I stukket vor Skanse i Brand,  
men vi har hegnet og tækket vort Land.

☒ Blomster er alle vore Vaaben.

☒ Altid i Fredstid til Krig parat,  
du, som paa Vaabnene stoler!  
Er det ej for en djærv Soldat  
Morskab at slynge en Haandgranat

ind i en Mark af Violer?

∞ Husk, hvad den mægtige Perser erfo'r,  
der satte et Ørige Stævne.  
Blomster vil spire, hvor Sværdene fo'r,  
Ranker vil skyde i Hærværkets Spor.  
Krænk ikke Akset - thi Havet vil hævne.